

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

viser sig, at i 1963 var der 35 pct. af seerne i Sverige, der så den svenske TV-avis uden i forvejen at have lyttet til radioavisen. I 1965 var dette procenttal vokset til 40, og jeg tror i og for sig, at det er symptomatisk for udviklingen. Man vænner sig jo så til at betjene sig med det ene af de to medier, i hvert fald er der mange, der gør det, og derfor er det nødvendigt for dette medium at have sin egen nyhedstjeneste.

Hvert land stiller vel sine særlige krav til en TV-avis, og dens tilblivelse er som nævnt vidt forskellig fra radioavisens og også fra dagbladenes. Der kræves en vis tilpasningsperiode, inden en sådan ny udsendelse får den helt rigtige udformning. Det ærede medlem vil sikkert også have observeret, at den har skiftet lidt undervejs i formen. Man eksperimenterer, man prøver på at finde frem til det, der er bedst, alt er under udviklingslov. En saglig kritik i denne periode er naturlig og nyttig, og jeg er helt sikker på, at der i Danmarks radio vil være stor lydhørhed over for den kritik, som kommer frem i denne tid.

Danmarks radio er altså en selvstændig offentlig institution. Jeg er ikke enig med det ærede medlem, når det ærede medlem var inde på, at der var en „vi alene videmantalitet her; det var jo heller ikke godt, hvis der var det. Den almindelige ledelse er henlagt til et radiatoråd, af hvis 18 medlemmer folketinget udpeger de 10 som repræsentanter for lytterne og fjernseerne. Det står udtrykkeligt i loven, at disse 10, altså flertallet af radiatorådet, er at betragte som repræsentanter for lytterne og fjernseerne. Desuden er der, som man ved, i radiatorådet repræsentanter for de i finansudvalget siddende partier. Disse partier har hver et medlem, og endelig er der tale om to ministerudpegede medlemmer plus en teknisk ekspert. Der er således tale om en styreform, som sikrer lytternes og seernes muligheder for indflydelse på tilrettelæggelsen af radioens virksomhed.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Thisted Knudsen i, at det kan godt være, at denne organisationsform ikke er helt tilstrækkelig for en kontakt. Det har radiatorådet i mange år været opmærksom på, og derfor har man forskellige kontaktmøder med lytterne. Man har to store årlige møder

ude omkring i landet; i reglen dækker de et område, der svarer til et amt eller noget i den retning. Der mødes interesserede kredse, dér mødes repræsentanter for lytter- og seerorganisationerne med radioens øverste ledelse og diskuterer de ting, som forbrugerne kan have at fremføre. Man har desuden et stort årligt møde af tilsvarende karakter, hvor oplysningslivets folk, både lytternes og seernes repræsentanter, også kommer til en drøftelse, og man har, så vidt jeg ved i ganske nær fremtid, f. eks. et tilsvarende møde for det storkøbenhavn-ske område. Jeg mener, at man virkelig herigennem bestræber sig for at få en fornuftig kontakt. Lytterne og seerne er organiseret i Danske Lytteres og Seeres Fællesforbund, og jeg er helt sikker på, at hvis dette fællesforbund ønsker at diskutere kontaktformerne, ønsker ændringer eller måske ønsker udvidelser, vil de finde forståelse i radiatorådet for en forhandling herom.

Det var beskrivelsen af organisation og af økonomi, her naturligvis ganske kort fremstillet. Jeg er egentlig glad for, at det ærede medlem befriede mig for at dvæle så længe ved min stilling til disse ting. Om min mening, som det ærede medlem ikke har spurgt om, kan jeg dog ikke lade være med at sige, at jeg synes, der gøres et dygtigt og et vågent arbejde i denne nyhedstjeneste. Jeg har haft lejlighed til fra min tid som embedsmand på grund af et tidligere ansættelsesforhold i denne institution at se TV-avisen i andre lande. Det er et område, som må interessere meget, fordi borgerne skal holdes orienteret om, hvad der sker herhjemme og ude omkring, og jeg synes ved en sådan overfladisk sammenligning — for det må det jo blive med den korte virketid, TV-avisen har haft — at jeg med sindsro kan betegne det som et dygtigt og vågent arbejde, der gøres dér; men min mening kan næppe interessere så forfærdelig meget i denne forbindelse, det er heller ikke den, det ærede medlem har spurgt om.

Det, det ærede medlem spurgte om, var min stilling, og det er noget helt andet, og dér kan jeg helt bekræfte det, det ærede medlem sagde, og som jeg er glad over kom så klart frem, for min stilling skal ingen være i tvivl om: det er den, at så